

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 16138/2022
02.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Бранислава Босилковића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца Града Краљева, чији је законски заступник Градско правобранилаштво Града Краљева, против туженог АА из ..., кога заступа Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 225/22 од 15.08.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 225/22 од 15.08.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 225/22 од 15.08.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1881/20 до 04.11.2021. године, првим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име стицања без основа исплати износ од 548.817,05 динара са законском затезном каматом од 01.11.2020. године до исплате. Другим ставом изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 36.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 225/22 од 15.08.2022. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П 1881/20 од 04.11.2021. године. Другим ставом изреке одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени

Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана испуњени су услови за изузетну ревизију Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ревизијом побијаном пресудом одлучено је о облигационоправном захтеву заснованом на правном институту стицања без основа, а у вези са коришћењем стана чији је носилац права располагања тужилац, која непокретност је у државини туженог без правног основа, односно без закљученог уговора о закупу на одређено или неодређено време. Правилна примена права у споровима са захтевом какав је у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а заузето правно становиште не одступа од ревизијских одлука са истом или сличном чињеничном подлогом. Такође, на постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, сагласно чему је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да је ревизија недозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3.) осим из члана 404. овог закона. Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Сходно члану 191. ЗПП поступак у овој парници покренут је тужбом поднетом дана 08.12.2020. године, којом је тражено обавезивање туженог на исплату износа од 548.817,05 динара.

Имајући у виду да се ради о парници у којој побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је сходно члану 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић